

A megemlékezések jegyében

Az év utolsó negyedében a járvány miatt továbbra sem tarthattunk összejeövetelt, bár több esemény mégis találkozásra készítetett bennünket.

Váratlanul jött a szomorú hír, 2020. november 21-én elhunyt H. Kovács Gábor, a vízügyi igazgatóság nyugdíjas gépésztechnikusa, aki alapításunktól 2018-ig a Baráti Kör aktív, majd azóta tiszteletbeli tagja volt. Mint a vízügyi múlt és a gépészeti szakterület ismerőjének, nagy elismeréssel adóztunk tudásának, köszönjük a munkáját! Végső búcsút vettünk tőle mi is november 27-én az Új-református temetőben. A Baráti Körben és honlapunkon képes összeállítással emlékeztünk rá. Nyugodjon békében!

Novemberben neves egyéniségekről és évfordulókról emlékeztünk meg: dr. Mosonyi Emilre emlékeztünk november 10-én, 110. születésnapján. Honlapunkon a Tájvízházban lévő Emlékszoba elmúlt 10 évére emlékezik tagtársunk Péli Tibor, tárlatvezetése tapasztalatait, gondolatait számba véve. 10 évvel ezelőtt, 2010. november 24-én nyílt meg az Emlékszoba dr. Mosonyi Emil Professzor úr 100. születésnapja alkalmából, szándéka szerint, hagyatékából berendezve. Részt vettünk annak idején az emlékhely létrehozásában. Sok más kiemelkedő jó tulajdonsága mellett dr. Mosonyi Emil kiváló előadó is volt. Ezt bizonyítandó a megemlékező összeállításban Dr. Kovács Lajos írásából idéztünk, /aki ma Németországban él, s 1968-1980-ig az Igazgatóság osztályvezető mérnöke volt./ Ő, mint szemtanú emlékezik előadásaira, hallgató korából. "Rengeteg örömet adott minden órája, és úgy éreztem, hogy a jegyzet csak amolyan emlékeztető, igazán az előadásain lehetett tanulni. Négy fél év után az ő tárgyaiból sikerült különösebb nehézség nélkül jelesre vizsgáznom. Rá egyszerűen nem lehetett nem odafigyelni, mert olyan érdekesen és olyan humorral, cinkos kuncogással adta elő az áramlástan komplikált egyenleteit is, mint ahogyan „Poirot mester” avatta be Agatha Christie regényében az olvasót a gyilkosság szövevényes rejtelsei feltárásában.” írta többek között „Emil bácsi” című írásában. Két megemlékezésünk a Hírlevél ezen számában teljes terjedelmében olvasható.

110. születésnapja kapcsán egy nagy vízügyi korszakot fémjelző mérnökről, Dégen Imréről, az OVH elnökéről is megemlékeztünk, Fejér László blogját olvasva a „Két 110 éve született mérnök: Mosonyi és Dégen” című írása kapcsán. „Pályájuk egy időben párhuzamosan, egymás mellett futott, aztán egyszer’ s mindenkorra elváltak útjaik. Kettejük közül Dégen Imre volt az idősebb. Persze nem sokkal, mindössze két nappal. Eltérő világlátásuk, életpályájuk a magyar történelem igencsak kanyargós útját tükrözi vissza.” - kezdi írását, majd ismerteti életútjukat.

Levelezésben kicseréltük gondolatainkat, tapasztalatainkat, de terveztünk majd - ha már lehet - egy összejeövetelt e témában, mert valljuk, mint Fejér László is írja: „az utókornak

nem kell egyikük vagy másikunk pártjára állva elvetni munkásságukat. Működésük nyomai a magyar vízgazdálkodás 20. századi történetében megkerülhetetlenek.” A korszakot és a munkásságukat viszont ismerni, és megismerni kell! - tesszük hozzá.

Decemberben folytatódott a megemlékezések sora, 10 éve van az OTP falán a Bodoki Emléktábla, melyet 2010. december 21-én avattunk fel, Csőke Péter kőfaragó készítette, Erdmann Gyula képviselői keretéből jött létre. Avatóbeszédet mondott dr. Erdmann Gyula levéltáros, városi képviselő, és Bak Sándor, vízügyi igazgató. Minden év decemberében a vízügy képviselőivel együtt megkoszorúzzuk az emléktáblát és megemlékezünk a Bodoki dinasztiáról. Az emlékező összeállításhoz most számba vettük az elmúlt évtized megemlékezéseinek egész sorát, témáit, képekben és írásban. Ez évben sem maradhatott el a közös koszorúzás, december 10-én Bodoki Károly halálának 152. évfordulóján Szabó János vízügyi igazgató és Juhász András a Baráti Kör vezetőségi tagja elhelyezték a tisztelet koszorúit, és az ezen alkalom tiszteletére 10 mécsest gyújtottunk az Emléktáblánál.

Megemlékezés a Bodoki Emléktáblánál

Születésnapunkon (2009. november 10-én alakult a Baráti Kör), mely a 11. volt, az idén nem találkoztunk, de azt hiszem, megemlíthetem ezt is zárásként, ha el is maradt a közös ünneplés.

Mindenkit arra buzdítok, ha van egy kis ideje erre a múltórző, múltidéző tevékenységre, olvasson, kutasson, írjon, emlékezzon, beszélgessen telefonon, vagy írjon véleményt e-mailben. Ez nem csak a tagjainknak szól, minden érdeklődőnek, használjuk ki a technikai lehetőségeket, hiszen az online térben most is találkozhatunk.

Mindenkinek kívánunk egy járványmentes, békés, boldog új évet!

Czakóné Czédli Jolán